

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 31 grudnia 2013 r.

Poz. 1737

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 17 grudnia 2013 r.

w sprawie przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie

Na podstawie art. 56 ust. 6 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie, zwanych dalej „szczepieniami ochronnymi”, w tym obszary, na których przeprowadza się te szczepienia, rodzaj szczepionki i sposób jej podania.

§ 2. 1. Szczepienia ochronne na obszarach lasów oraz we wszystkich miejscach bytowania lisów wolno żyjących przeprowadza się dwa razy do roku.

2. Szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 1, można przeprowadzić raz w roku, jeżeli na terenie województwa nie stwierdzono wścieklizny w okresie dwóch kolejnych lat.

3. Szczepień ochronnych, o których mowa w ust. 1, nie przeprowadza się, jeżeli na terenie województwa nie stwierdzono wścieklizny w okresie co najmniej trzech kolejnych lat.

§ 3. 1. W przypadku stwierdzenia wścieklizny na terenie województwa, w którym nie stwierdzono wścieklizny w okresie co najmniej trzech kolejnych lat, wojewódzki lekarz weterynarii wyznacza obszar o promieniu co najmniej 50 km od ogniska wścieklizny, którego granice określa z uwzględnieniem czynników geograficznych, administracyjnych, ekologicznych i epizootologicznych, mających wpływ na szerzenie się choroby, zwany dalej „strefą ochronną”.

2. Szczepienia ochronne w strefie ochronnej przeprowadza się dwa razy do roku przez okres trzech kolejnych lat od dnia stwierdzenia wścieklizny w tej strefie.

3. Szczepienia ochronne, o których mowa w ust. 2, można przeprowadzić raz w roku, jeżeli w strefie ochronnej nie stwierdzono wścieklizny w okresie dwóch kolejnych lat.

4. Wojewódzki lekarz weterynarii na terenie województwa, na którym jest już wyznaczona strefa ochronna, może wyznaczyć kolejną strefę ochronną.

5. Wojewódzki lekarz weterynarii po przeprowadzeniu analizy ryzyka oraz po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii i krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla badań prowadzonych w kierunku wścieklizny w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010 r. Nr 112, poz. 744 oraz z 2011 r. Nr 54, poz. 278) może przeprowadzić szczepienia ochronne w sposób określony w § 2 na terenie całego województwa, na którym wyznaczono strefę ochronną.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 248, poz. 1486).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513 oraz z 2013 r. poz. 1287.

§ 4. 1. W przypadku istnienia ryzyka przeniesienia wścieklizny z innej części województwa lub z innego województwa, lub z obszaru położonego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej wojewódzki lekarz weterynarii może wyznaczyć na terenie województwa obszar o szerokości co najmniej 50 km, na którym przeprowadza się szczepienia ochronne.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii wyznaczając obszar, o którym mowa w ust. 1, określa jego granice z uwzględnieniem czynników geograficznych, administracyjnych, ekologicznych i epizootologicznych, mających wpływ na szerzenie się choroby.

§ 5. Jeżeli na obszarach, na których przeprowadzono szczepienia ochronne, wystąpiła katastrofa naturalna w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.³⁾) mogąca ujemnie wpłynąć na podjęcie szczepionki przez lisy lub stwierdzono pogorszenie sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny, dopuszcza się przeprowadzenie dodatkowych szczepień ochronnych.

§ 6. Na konieczność przeprowadzania lub częstotliwość szczepień ochronnych lisów wolno żyjących nie ma wpływu występowanie wścieklizny u nietoperzy.

§ 7. 1. Szczepienia ochronne przeprowadza się przy użyciu doustnej szczepionki.

2. Szczepionka jest rozrzucana z samolotu lub śmigłowca lub wykładana ręcznie.

3. Liczba dawek szczepionki nie może być mniejsza niż 20 dawek na 1 km² powierzchni, na której przeprowadza się szczepienie ochronne.

4. Liczba dawek szczepionki może być zwiększona na obszarach, na których nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny lub na których nastąpiło zwiększenie populacji lisów, z uwzględnieniem w szczególności:

- 1) charakteru obszaru, na którym nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej;
- 2) populacji lisa na tym obszarze;
- 3) populacji zwierząt dzikich, które mogą podejmować szczepionkę;
- 4) stopnia zalesienia i ukształtowania terenu;
- 5) linii przelotu samolotu lub śmigłowca;
- 6) sytuacji epizootycznej w odniesieniu do wścieklizny na obszarze, na którym nastąpiło pogorszenie sytuacji epizootycznej.

§ 8. Częstotliwość oraz okres przeprowadzania szczepień ochronnych, o których mowa w § 2 ust. 2, § 3 ust. 3, § 4 ust. 1 i § 5, lub zwiększenie liczby dawek szczepionki wojewódzki lekarz weterynarii określa po przeprowadzeniu analizy ryzyka oraz po uzgodnieniu z Głównym Lekarzem Weterynarii i krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla badań prowadzonych w kierunku wścieklizny w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

§ 9. W przypadku przeprowadzania szczepień ochronnych na obszarze parku narodowego termin szczepienia i sposób podania szczepionki wojewódzki lekarz weterynarii uzgadnia z dyrektorem parku narodowego.

§ 10. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii, co najmniej na 10 dni przed przewidywanym terminem przeprowadzenia szczepień ochronnych, powiadamia pisemnie o sposobie przeprowadzenia tych szczepień:

- 1) właściwych ze względu na obszar przeprowadzania szczepień:
 - a) starostów, wójtów, burmistrzów, prezydentów miast,
 - b) powiatowych lekarzy weterynarii,
 - c) państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych;
- 2) właściwe ze względu na obszar przeprowadzania szczepień:
 - a) nadleśnictwa,
 - b) zarządy okręgowe Polskiego Związku Łowieckiego;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, z 2011 r. Nr 222, poz. 1323, z 2012 r. poz. 908 oraz z 2013 r. poz. 1635.

- 3) Szefa Służby Weterynaryjnej – Inspektora Weterynaryjnego Wojska Polskiego;
- 4) wojewódzkich lekarzy weterynarii z województw graniczących z województwem, na którym będą przeprowadzone szczepienia, którzy powiadamią starostów powiatów graniczących z obszarem, na którym będą przeprowadzane szczepienia;
- 5) Głównego Lekarza Weterynarii.

2. Główny Lekarz Weterynarii powiadamia pisemnie właściwe centralne władze weterynaryjne państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich graniczących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o terminie i sposobie podania szczepionki w województwach graniczących z terytorium tych państw.

§ 11. W miejscowościach położonych na obszarze, na którym będą przeprowadzane szczepienia ochronne, oraz w miejscowościach graniczących z tym obszarem wojewódzki lekarz weterynarii może ogłosić termin i sposób przeprowadzenia tych szczepień w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie (Dz. U. Nr 142, poz. 1509).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *wz. K. Gurbiel*